

Mødet den 20. Decbr. 1928.

Fraværende: P. Baunsgaard og M. Brammer.

1. (J. Nr. 544—1928). Cirkulære fra Justitsministeriet om, hvilke Udgifter der kan afholdes af Politikassens Midler.

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 82—1928). Indstilling fra Bestyrelsen for »Universitetsundervisningen i Jylland« om en Udvidelse af denne.

Fra Lærerforsamlingen forelaa følgende Forslag:

»Lærerforsamlingen ved Universitetsundervisningen i Jylland tillader sig herved efter Anmodning at forelægge den ærede Bestyrelse et Synspunkt for de Retningslinier, den vil anse for de formaalstjenligste ved en mulig Udvidelse af Rammerne for Universitetsundervisningens Virksomhed.

Lærerforsamlingen er af den Opfattelse, at en eventuel Udvidelse bør ske i direkte Tilknytning til den paabegyndte Undervisning til Skoleembedseksamen, saa meget mere som der ved forholdsvis ringe Ofre vil kunne skabes et filosofisk Fakultet.

De dertil nødvendige Udvidelser er af dobbelt Art:

Ve nsætte se a tre ny Docenter, i nordisk (eller sammenlignende) Litteraturhistorie, i Historie, og i klassisk Filologi vil alle Skoleembedseksamensfagene ved det filosofiske Fakultet (med Undtagelse af Gymnastik, Sang og Kristendomskundskab) være repræsenterede.

En saadan Forøgelse af Lærerkræfterne vil ikke blot bevirke den Forøgelse af Studenterantallet, der er en simpel Følge af, at vedkommende ny Fag doceres, men ogsaa en Forøgelse af Studenterantallet i de bestaaende Fag derved, at nye Fagkombinationer bliver mulige. Eksempelvis vil Antallet af dansk-studerende antagelig øges ved, at der oprettes et Docentur i Historie, idet Fagkombinationen Dansk-Historie er meget hyppig forekommende. Paa lignende Maade vil Undervisningen i Latin støtte Tilgangen i Fransk.

II) Undervisningen er i Aar anlagt udelukkende som en første Aars Undervisning. Det har derved været muligt med een Lærer i hvert Fag at give et Kursus, der samtidig varetager den teoretiske og praktiske Undervisning. Det er imidlertid muligt at tilrettelægge Undervisningen saaledes, at den kan følges af baade andet og tredie Studerende — senere muligvis af Studerende i hele Studietiden — hvis Docenter faar Assistance til den praktiske Del af Undervisningen.

Ved Københavns Universitet blev der i 1925 gennem Indførelsen af Undervisningsassistenter oprettet en planmæssig praktisk Undervisning, hvis Betydning straks blev anerkendt fra alle Sider. En saadan Undervisning vil ogsaa i Aarhus kunne etableres for en ret ringe Udgift, idet der her som i København vil kunne kræ-

ves en mindre Betaling af de studerende for de praktiske Kursus. Fastsættes denne Betaling til 15 Kr. pr. Semester for 2 ugentlige Timer, og Undervisningsassistentens Honorar til 300 Kr. pr. Semester pr. Hold, bliver Udgiften pr. Hold pr. Semester 150 Kr. (idet der kan regnes med et Gennemsnit af 10 studerende pr. Hold). Den samlede aarlige Udgift kan ikke med Bestemthed fastsættes, idet den vil rette sig efter Studentertallet, den kan anslaaes til 2000 à 3000 Kr., saafremt Undervisningen udvides som ovenfor foreslaaet.

Lærerforsamlingen mener, at de nævnte Udvidelser af Universitetsundervisningens Rammer i alle Henseender vil være hensigtsmæssig. Det filosofiske Fakultet er jo, tilligemed det medicinske, Københavns Universitets mest overbefolkede; ved de foreslaaede Udvidelser vil Universitetsundervisningen i Jylland paa effektiv Maade kunne bidrage til at allaste Københavns Universitet«.

Fra Universitetsbestyrelsen forelaa følgende Indstilling:

»Undertegnede Bestyrelse for Universitetsundervisningen i Jylland fremsender hermed til det ærede Byraad en fra Lærerforsamlingen ved Universitetsundervisningen modtaget Skrivelse af 22. November d. A., hvori Lærerforsamlingen foreslaar, at Universitetsundervisningen udvides ved Ansættelse af 3 nye Docenter 1) i nordisk (eller sammenlignende) Litteraturhistorie 2) i Historie 3) i klassisk Filologi, samt at der eventuelt ansættes nogle Undervisningsassistenter. — Omkostningerne herved vil andrage: Lønning til 3 Docenter aarligt 21,000 Kr., hvorhos Aflønning af Undervisningsassi-

stenterne antagelig vil medføre en Udgift for Universitetsundervisningen paa ca. 3000 Kr. idet de studerende her som i København bør deltage i Udgifterne ved Lønning af disse Undervisningsassistenter.

Bestyrelsen tillader sig herved at andrage om Byraadets Samtykke til at foretage den saaledes foreslaaede Udvidelse af Universitetsundervisningen fra Efteraars-Semestret 1929 at regne, idet man til Begrundelse heraf dels skal henvise til det af Lærerforsamlingen anførte, dels skal bemærke følgende:

Efter hvad der er oplyst, har Tilgangen af Studenter i sproglig-historisk Retning i Aar været ca. 40 ved den herværende Universitetsundervisning og 167 ved Københavns Universitet. Dette vil sige, at den herværende Universitetsundervisning har haft en Tilgang paa ca. $\frac{1}{5}$ af samtlige Studerende i Sprog og Historie, endskønt Undervisningen blev startet under saa vanskelige Forhold og trods det, at der kun bydes Undervisning i 4 Fag her.

Som det vil være det ærede Byraad bekendt, har Byraadet paataget sig Udgifterne ved den nu paabegyndte Undervisning i et begrænset Antal Aar, navnlig fordi man her i Aarhus har ment derved at kunne føre Bevis for Berettigelsen i Kravet om Oprettelsen af et Universitet her. Det forekommer imidlertid Bestyrelsen, at Styrken af dette Bevis svækkes betydelig ved den Ulighed i Kaarene for Universitetsundervisninger her, sammenlignet med Københavns Universitet, der er en Følge af, at der kun undervises i 4 Sprog her. En virkelig retfærdig Sammenligning imellem det Antal Studenter, der søger Universitetet i København, og dem, der søger Universitetsundervisningen

her, vil kun kunne drages, naar der i nogen Maade her undervises i det samme Antal Fag som ved den sproglig-historiske Undervisning i København.

Bestyrelsen maa derfor meget anbefale den foreslaaede Udvidelse af Undervisningens Omfang, navnlig ogsaa under Hensyn til, at man derved ikke blot kan forvente et større Antal studerende i det første Studieaar, men navnlig ogsaa fordi det derved muliggøres, at de studerende kan forblive i flere Aar her i Aarhus, og først derved opnaas det, at Universitetsundervisningen i Jylland paa effektiv Maade kan bidrage til at aflaste Københavns Universitet, hvilket formentlig vil være af den største Betydning, naar Spørgsmaalet om Oprettelsen af Universitetet, her, endelig skal linde sin Afgørelse ved Lovgivningsmagten«.

B o r g m e s t e r e n forelagde Forslaget, som gik ud paa en Udvidelse af Fagenes Antal, saa der blev et fuldstændigt filosofisk Fakultet, hvilket var en Forudsætning ved Undervisningens Oprettelse. Her forelaa nu Oplysninger om, hvad det vil koste, og Udgiften gik ikke over det Beløb, som man havde regnet med. Der var foreslaaet, at Sagen henvises til Budgetbehandlingen, hvilket jo var ganske naturligt, men Taleren betragtede det nærmest som en Formsag, for naar Byraadet var enig om, at Universitetssagen skal gennemføres, maatte man naturligvis ogsaa bevilge de fornødne Midler dertil.

H o l s t - K n u d s e n henstillede, at man foreløbig henviser Sagen til Behandling af Budgetudvalget. Hvis Ordningen skulde træde i Kraft til næste Efteraarssemester, var det paa høje Tid; der skulde jo forhandles med Københavns Uni-

versitet, ansættes nye Lærere o. s. v., saa hvis man udsatte Sagen til April, blev det let for sent.

J. C h r. M ø l l e r forstod det saaledes, at det kun skulde behandles i Budgetudvalget, men ikke udsættes til Budgetbehandlingen.

B o r g m e s t e r e n havde ogsaa ment, at det skulde behandles i Budgetudvalget før den Tid; men naar Byraadet var enigt om at fremme Sagen, kunde Bestyrelsen godt arbejde videre i den Retning.

Henvistes til Budgetudvalget.

3. (J. Nr. 31¹⁰³—1928). Andragende fra Borgerforeningen om Tilskud til et Byggeforetagende ved Stadionallé.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse foreslaar at bevilge et Tilskud paa ialt 2400 Kr.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 31¹⁰¹—1928). Andragende fra Murerm. Petersen og Sørensen om Tilskud til et Byggeforetagende ved Otto Rudsgade.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse anbefaler at yde sædvanligt Byggetilskud paa Betingelse af, at Tegningerne ændres som af Stadsarkitekten foreslaaet.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 31¹⁰⁰—1928). Andragende fra Murer J. F. Petersen om Tilskud til et Hus paa Matr. Nr. 103 aa.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse foreslaar at yde 200 Kr. pr. Lejlighed under Forudsætning af, at Tegningerne ændres som af Stadsarkitekten foreslaaet.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 31¹⁰²—1928). Andragende fra Malersvendene A. Andersen og I. Rahbek om Tilskud til et Hus ved Vibevej.

207

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse kan ikke anbefale Andragendet, da det maa betragtes som 3-Værelses Lejligheder.

Kunde ikke bevilges.

7. (J. Nr. 81¹⁶—1928). Andragende fra J. S. Koldby om Tilladelse til at oprette en Omnibusrute fra Aarhus til Aarslev.

Brolægningsudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Kunde ikke bevilges.

8. (J. Nr. 553—1928). Tillæg til Fundats for Aarhus Tømrermesterforenings Legat.

Anbefaledes.

9. (J. Nr. 354—1928). Fundats for Frk. Anna Gjærns Legat for ældre ugifte Lærerinder i Aarhus.

Anbefaledes.

10. (J. Nr. 530—1928). Forslag til Oprettelse af Undervisning for Arbejdsløse i Aarhus.

Følgende Indstilling forelaa:

»Undertegnede tillader sig høfligst at foreslaa det ærede Byraad, at der i Lighed med sidste Aar ogsaa i denne Vinter oprettes Undervisning for Arbejdsløse i Aarhus.

Det er Hensigten, at den paatænkte Undervisning særligt skal omfatte fagtekniske Fag for de forskellige Faggrupper hver for sig, bl. a. for Tømrere, Snedkere, Malere, Smede- og Maskinarbejdere, Elektrikere, Arbejdsmænd, Typografer, Handels- og Kontormedhjælpere o. s. v., forsaavidt et rimeligt Antal melder sig.

Undertegnede regner med, at der kan oprettes ca. 8 Fagkursus samt et Kursus til Maskinpasserprøven og et til Motorpasserprøven. Det er Meningen at paabegynde Undervisningen 7. Januar 1929 med 4 Timers daglig Undervisning alle Hverdage i 7 Uger. Undervis-

ningen vil da komme til at omfatte 168 Timer for de 8 Fagkursus, 180 Timer for Motorpasserkursuset og 220 Timer for Maskinpasserkursuset. (Se iøvrigt vedlagte Timefordeling og Budget for hvert Kursus).

Underskriverne af nærværende Indstilling er villige til at overtage Ledelsen af den paa-tænkte Undervisning, og den daglige Ledelse paa-tænkes, i Lighed med sidste Aar, overdraget Sekretær Chr. Christiansen. De nedenstaaende budgetterede Udgifter til Undervisningen indstiller vi til det ærede Byraad at bevilge, idet vi dog gør opmærksom paa, at der af Arbejds-løshedsfondens Midler i Henhold til Lov Nr. 151 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. § 31, Stk. 1, kan søges Refusion af $\frac{2}{3}$ af Udgifterne.

De antagelige Udgifter ved Undervisningen vil blive følgende:

Lærerløn	6540,00	Kr.
Bøger, Materiale og Rekvisitter..	1960,00	»
Lys, Varme, Ledelse og Tilsyn..	1680,00	»
	10180,00	Kr.

I Lighed med sidste Aar paa-tænkes afholdt nogle Foredrag, Underholdninger, Koncerter, Teaterbesøg o. s. v. for de Arbejdsløse, hertil foreslaas bevilget indtil Kr. 1400,00«.

B o r g m e s t e r e n erindrede om, at Sagen blev udsat sidste Gang, fordi Ministeriet kræver mindst 4 Timers Undervisning daglig. Ved at udvide den fra 3 til 4 Timer blev Udgiften noget større, nemlig for Kommunens Vedkommende ca. 3400 Kr. foruden de 1400 Kr.

J. C h r. M ø l l e r fandt det ret naturligt at bevilge de 10180 Kr., da det var en god Foranstaltning at etablere Undervisning for Arbejdsløse.

Derimod var de 1400 Kr. til Teater, Koncerter o. l. mindre paakrævet, og Taleren kunde ikke anbefale at bevilge dette Beløb, som maatte være Kommunen uvedkommende.

Leonhard Hansen gjorde opmærksom paa, at de 1400 Kr. væsentlig skal anvendes til Foredrag, ogsaa af belærende Art, samt en Koncert en Gang imellem. Sidste Aar bevilgedes der til dette Formaal 2500 Kr., saa det var en betydelig Nedgang, og hvis der kunde spares noget, vilde det blive gjort. Taleren vilde meget anbefale at bevilge ogsaa de 1400 Kr.

J. Chr. Møller var indforstaaet med, at de Arbejdsløse ikke havde Raad til at deltage i saadan Underholdning, men det samme gjaldt mange andre Mennesker end de Arbejdsløse, og de kunde være lige saa berettiget dertil. Undervisningen kunde vel ogsaa omfatte belærende Foredrag.

Leonhard Hansen oplyste, at Arbejdsdirektoratet foreskrev, hvorledes Undervisningen skal ligge; den skulde være af faglig Art foruden visse elementære Fag, og der blev ikke Adgang til Foredrag.

Johanne Berg mindede om, at det at være arbejdsløs var en saa sørgelig Lod i Livet, at der burde en lille Smule Opmuntring til en Gang imellem; derfor burde man ikke nægte de 1400 Kr., naar der derigennem kunde spredes lidt Lys i deres triste Tilværelse.

J. Chr. Møller kunde tænke sig, at der ved Henvendelse til Aarhus Teater kunde gives enkelte Forestillinger for billig Penge, maaske en Eftermiddagsforestilling gratis. Men at give et kontant Beløb til et saadant Formaal, vilde være uretfærdigt mod andre, som kunde trænge lige saa haardt.

B o r g m e s t e r e n vilde saa sætte Sagen under Afstemning i to Afdelinger, Angaaende de 1400 Kr. var der stillet i Udsigt, at der muligvis kunde spares noget deraf, og Taleren vilde derfor anmode Udvalget om at være saa sparsommelig som muligt m. H. t. dette Beløb.

Bevillingen af 10180 Kr. vedtoges ensstemmig, medens Bevillingen af de 1400 Kr. vedtoges med 12 Stemmer.

11. (J. Nr. 3³⁰—1928). Indstilling fra Kasseudvalget om **Efterbevilling af Overskridelser** — 2. Behandling.

Efterbevilling meddeltes.

12. (J. Nr. 22²²—1928). **Købekontrakt med Borgerforeningen** angaaende en Byggegrund ved Stationallé.

B o r g m e s t e r e n oplyste, at da det skal være en Legatbolig, havde man solgt Grunden lidt billigere end ellers, nemlig for 10 Kr. pr. m²; det var samme Pris som ved Filtenborgs Stiftelse.

Godkendtes.

13. J. P e r r e g a a r d havde anmodet Borgmesteren om at faa Ordet udenlor Dagsordenen. Der var i flere Blade bleven skrevet, at Socialdemokraterne havde fordyret Administrationen ved det offentlige Slagtehus ved den ny Ordning. Taleren havde hævdet, at der tværtimod var sket en Besparelse. Men i det sidste Indlæg i Stiftstidende var der kommen andre Tal frem, hvorefter Udgiften kunde sættes yderligere ned, og hvis det skulde fortsættes paa den Maade, var det maaske bedst at vente med en Diskussion herom, indtil man saa, hvor langt man fra den anden Side kunde komme i den Retning.

J. C h r. M ø l l e r forstod ikke rigtig Perregaards Standpunkt, for hvis han ikke ønskede

at faa Sagen drøftet, saa det mærkeligt ud, at han bragte den frem. Det maatte jo være hans Mening, at Sagen skal drøftes for aabne Døre, og det kunde Taleren ikke have noget imod, skønt naar Embedet nu var besat, var en Drøftelse jo ikke til megen Nytte. Det Forslag, man fra Mindretallets Side havde tænkt sig, var billigere end det nuværende. Dyrlæge Nielsen var ansat med en Begyndelsesløn af 6500 Kr.; hvis Bogholder Jørgensen var bleven Inspektør og ansat i 3. Lønklasse, var hans Løn bleven 5700 Kr., og han kunde nok have gjort Arbejdet med en Dame paa Kontoret den halve Dag for en Løn af 1200 Kr. Det blev ialt en Udgift paa 13400 Kr. Efter den nu vedtagne Ordning blev Lønnen den samme til Overdyrlægen, men desuden skulde Inspektøren have 5700 Kr. og Bogholderen 5200 Kr. eller ialt 17400 Kr.; der vilde altsaa blive en reel Besparelse paa 4000 Kr. ved at tiltræde Mindretallets Forslag. Naar man foreslog Bogholder Jørgensen ansat, kunde det ikke være af Partihensyn, idet det blev oplyst, at han er mangeaarig Socialdemokrat, men fordi han efter 25 Aars Tjeneste ved Slagtehuset havde gode Forudsætninger for at bestride Pladsen. Men det var ikke det eneste Moment i denne Sag. Det havde altid været Skik, at alle Kommunens Embeder blev opslaaet, men her undlod man at opslaa et Embede i 3. Lønklasse og ansatte en Mand, om hvis Kvalifikationer sikkert kun han selv var overbevist. Han var under en given Situation bleven Toppen i den socialdemokratiske Byraadsgruppe; derfor skulde han have en Anerkendelse, som Skatteyderne altsaa maa betale. Men man kunde naturligvis sige, at da Embedet er ganske overflødigt, behøves der ingen Kvalifikationer. En

Arbejdsmand var lige saa nyttig for Kommunen som enhver anden Funktionær, men han havde sit eget Felt at arbejde paa; derfor var det, som her var sket, ganske uforsvarligt, og man kunde næppe i samtlige Købstadkommuner finde et Sidedestykke dertil. Bernt Jensen arbejdede meget energisk paa at faa Embedet oprettet, og det var der naturligvis ikke noget at sige til, naar det var hans Overbevisning, at det var den bedste Ordning; men naar man saa bagefter saa, at han kun havde arbejdet for sig selv, fik man et lidt andet Syn derpaa. Han vilde tilmed have Stillingen i 2. Lønklasse, men det modsatte Lønudvalget sig dog. Der var sagt, at de Konservative havde baaret sig ad paa samme Maade tidligere; Taleren havde undersøgt dette, men ikke fundet noget som helst, der kunde bekræfte en saadan Paastand.

J. Perregaard konstaterede, at Fabrikant Møller stadig gik udenom Sagen og i Stedet fortalte om personlige Spørgsmaal, hvilket ikke hørte hjemme for aabne Døre. Kernepunktet var, om der er sket en Fordyrelse for Kommunen, og det vilde Taleren absolut benægte; det var tværtimod en Besparelse. Angaaende Fabrikant Møllers Tale om Uddannelse vilde Taleren blot spørge, paa hvilken højere Lærestanstalt han og mange andre i Byraadet havde faaet deres Uddannelse. Taleren havde altid anset Fabrikant Møller for en dygtig Mand, saa Dygtighed og Uddannelse behøvede ikke at følges ad.

H. J. Baden havde ikke været Medlem af Slagtehusudvalget i saa mange Aar, men havde dog mere Kendskab til denne Gren af Administrationen end Fabrikant Møller, som aldrig havde været Medlem af dette Udvalg. Det forbavsede mest, at man fra konservativ Side stadig kørte

frem med den Paastand, at Embedet er overflødig; det burde man høre op med, om ikke for andet, saa af Hensyn til den tidligere Slagtehusinspektør. Der blev ganske vist i en Del af Pressen skrevet, at han tillige var kontrollerende Dyrlæge. Men Sandheden var, at i de sidste Aar var Administrationen bleven saa stor, at han havde nok med at passe den, og Kødkontrollen var udelukkende besørget af Dyrlægeassistenten. Den ny Inspektør fik ikke saa lidt mere at bestille end den gamle, idet Pladsen som Kvartermester nedlagdes; derfor kunde man ikke staa her og sige, at det ny Embede er overflødig, og Taleren vilde som Medlem af Slagtehusudvalget kraftigt protestere mod en saadan Paastand. Man kunde snakke sort, saa længe man vilde, men det kunde ikke forandre det faktiske Forhold, at Inspektør Knudsen i de sidste Aar ikke havde haft Tid til at beskæftige sig med Kødkontrollen, fordi Arbejdet som Inspektør fordrede hans fulde Arbejdskraft; det kom man til at lade staa. Tal kunde stilles op paa mange Maader, og for at vise, at den ny Ordning bliver dyrere, havde man fra konservativ Side endogsaa valgt det Interreguum, da der ingen Inspektør var dernede, hvilket jo var ganske ved Siden af. Den ny Ordning var billigere end den gamle; om der kunde have været lavet en 3. Ordning, der var endnu billigere, var noget andet, men det vilde vist være at drive Sparesystemet for vidt. Hvis Bogholder Jørgensen skulde være Inspektør og samtidig passe sit tidligere Arbejde blot ved Hjælp af en billig Kontordame, maatte han hidtil have været halvvejs overflødig; men den Slags Insinuationer burde man vogte sig for at fremsætte.

J. Chr. Møller havde dokumenteret, at den ny Ordning var en Fordyrelse paa 4000 Kr., uanset hvorledes Perregaard vilde stille det op. Hvis nogen snakkede sort, var det Hr. Baden; han mente vist selv at have slugt Alverdens Visdom, men Taleren tvivlede om, at han havde mere Indsigt i Forholdene paa Slagtehuset end Ingeniør Knub og Læge Brammer, der havde været Medlemmer af Udvalget lige saa længe. Man kom ikke udenom, at her var lavet et Embede for at give en Mand en Løn paa Livstid, og det maatte jo kaldes en antagelig Stigning, naar hans Løn nu gik op fra ca. 3000 Kr. til 5700 Kr.

H. J. Baden manglede meget i at have slugt Alverdens Visdom, men ansaa sig alligevel for mere kompetent til at tale med om de Sager, der sorterede under det Udvalg, hvori Taleren har Sæde, end f. Eks. Fabrikant Møller, som aldrig har siddet i Udvalget. At de øvrige Byraadsmedlemmer var langt klogere paa de Ting, der angik deres egne Udvalg, var en Selvfølge.

Leonhard Hansen vilde blot sige, at hvis Fabrikant Møller brugte samme Regnemaade i sin Forretning, som han brugte her, vilde næppe nogen Revisor anerkende Regnskabet. Naar Fabrikant Møller nævnte et Forslag om at ansætte Bogholder Jørgensen som Inspektør og give ham en Dame til Medhjælp, saa havde Taleren aldrig hørt et saadant Forslag fremsat i Byraadet, ja der var overhovedet ikke fremsat noget Forslag fra konservativ Side. Der blev paa et tidligere Møde stillet et Forslag af Dr. Brammer, men han skulde maaske ogsaa regnes med til den konservative Gruppe; han var i hvert Fald med til den latterlige Demonstration i sidste Møde. Fa-

brikant Møller talte om, at Pladsen skulde opslaa ledig, men han glemte, at han og hele hans Gruppe tidligere havde stemt for Dr. Brammers Forslag om at besætte Pladsen uden Opslag, skønt dette Spørgsmaal ikke engang var paa Dagsordenen. De Konservetive saa ved dette Møde en Mulighed for at blive Flertal ved Afstemningen, og det viste altsaa, hvorledes de vilde benytte Flertallet. Derfor var det hul og forloren Indignation, naar de nu skraalede op om, hvorledes Flertallet benytter sin Magt; det socialdemokratiske Flertal havde kun taget ved Lære, og at d.'Hrr. derved satte sig selv udenfor Medbestemmelsesretten, var naturligvis kedeligt for dem og deres Vælgere, men det kunde de ikke med Rette bebrejde Flertallet.

J. Chr. Møller kunde trøste Leonhard Hansen med, at hidtil havde Revisionen ikke haft noget at bemærke til hans Forretningsførelse, og det skete sikkert heller ikke i Fremtiden. Angaaende Leonhard Hansens Udtalelse om det lukkede Møde, saa havde Mindretallet jo ikke Ansvar for, at et Forslag sættes under Afstemning, men naar det sker, havde man dog Lov at stemme derfor, og det gjorde man selvfølgelig, fordi man ansaa Dr. Brammers Forslag for bedre end det andet. Flertallets Forslag var noget ganske usædvanligt, og Taleren tvivlede om, at f. Eks. Leonhard Hansen vilde have taget imod Stillingen under disse Forhold, men Bernt Jensen maatte vel mene, at det gælder om at tage, naar man kan faa. Selvfølgelig var Mindretallets Indflyelse meget ringe og blev maaske endnu mindre med Tiden, men det var dog før set, at Mindretallet havde kunnet gennemføre en lille Forandring. Socialdemokraterne havde Flertal i

Byraadet i 1909—13; da troede Flertallet ogsaa at kunne gøre, hvad de vilde, og da hørte man Udtalelsen, at Mindretallet har ingen Ret, udover hvad Flertallet vil give dem. Men der skete en Omvæltning i 1913, og det samme kunde gentage sig i 1929, saa vilde Leonhard Hansen maaske ikke være glad ved at have brugt saa stærke Ord som i Dag.

J. Perregaard tvivlede ikke om, at Fabrikant Møllers Regnskab var i Orden, men det var ikke et politisk Regnskab, som denne Sag skal gøres til. Man havde før set Eksempler paa, at et ganske almindeligt Menneske var udmærket paa en saadan Plads, f. Eks. ved Ansættelsen paa De gamles Hjem. Enten man var Bogholder eller Arbejdsformand under Kommunen, kunde man vel være lige kvalificerede til en saadan Stilling.

Leonhard Hansen troede heller ikke, der var noget i Vejen med Fabrikant Møllers Regnskab, men her havde han brugt en anden Regnebog end ellers. Naar der blev sagt, at for Bogholder Jørgensen vilde det kun være en Oprykning, maatte Taleren erindre om, at det paa et tidligere Møde udtrykkelig var vedtaget at dele Inspektørstillingen ved Slagtehuset i 2 Embeder; det var altsaa en nyoprettet Stilling og ikke en Oprykning.

M. C. Falk erkendte, at Socialdemokratiet mistede Flertallet i 1913, men i 1917, da Borgerne havde set Frugterne af det konservative Styre, valgte de paany et socialdemokratisk Flertal, og det havde man holdt siden. Der var næppe nogen af Byens Borgere, der vilde sige, at der ikke i den Tid er administreret godt og klogt i Aarhus Byraad.

J. Chr. Møller antog, at ikke saa faa af Byens Borgere vilde mene noget andet end Hr. Falk; han kunde vist kun udtale sit Partis Mening.

Borgmesteren pegede paa, at Fabrikant Møller ikke var med i det Udvalg, der havde Foretræde hos Indenrigsminister Kragh, ellers vilde han vide, at i Ministeriet saa de med andre Øjne paa Kommunnens Administration fra 1917 til Dato, selv om der var et enkelt Punkt, hvor Ministeriet gik imod Byraadet. Taleren skulde ikke komme dybt ind i den foreliggende Sag, men blot sige, at der havde været noget mangelfuldt ved de Indstillinger, der var forelagt i Byraadet, det hvilede lige saa vel paa den borgerlige Gruppe som paa Flertallet. Første Gang var der ikke Tale om, at Pladsen som Kvartermester skulde nedlægges, det kom først til senere. Taleren havde spurgt Bogholder Jørgensen, om han kunde klare Stillingen som Inspektør uden Hjælp paa Kontoret, og dertil havde han svaret bestemt nej. Men naar der saa skulde ansættes en ny Mand paa Kontoret, blev Forholdet jo det samme. Nu var Ordningen opgjort paa forskellig Maade til Gevinst og Tab; Taleren vilde opstille en 3. Beregning: Den ny Inspektør kostede 5700 Kr., hvorfra gik Løn til Kvartermesteren 4400 Kr., altsaa en Fordyrelse paa 1300 Kr. Den gamle Inspektørs Grundløn var 8800 Kr., og den ny Overdyrlæge faar 7500 Kr., hvilket gav en Besparelse paa 1300 Kr., saa det gik altsaa lige op. Gik man ud fra den gamle Inspektørs Slutløn paa 10000 Kr., blev der en Besparelse i de 3 første Aar paa 1200 Kr. og i de 3 næste paa 600 Kr., hvorefter det hele igen gik lige op. Saaledes vilde Taleren gøre Forholdet op, og nu kunde

d'Hrr. jo filosofere over, hvilken Opgørelse der var den bedste.

J. C h r. M ø l l e r gjorde opmærksom paa, at Borgmesteren vist glemte Pensionen til den afgaaede Inspektør, samt at Stillingen som Kvartermester kunde ophæves, uanset om der var kommen en ny Mand eller ikke.

J. P e r r e g a a r d svarede, at saa glemte Fabrikant Møller, at der ikke var ansat en ny Dyr lægeassistent til 5200 Kr.

B o r g m e s t e r e n mente ikke, man kom Sagen nærmere, for her kunde anvendes mange forskellige Tal, og de kunde opstilles paa alle mulige Maader.
